

udsees at ville medføre en yderligere Formindfelse af Indtægten, antages det dog ikke, at den Afgang, der vil blive en Folge af Loven, kan ansættes høiere end til det nævnte Beløb. Stempelintræderne have i Tidrummet fra 1855 til 1860 inclusive, med Undtagelse af Aaret 1857, da Indtægten paa Grund af Tidsforholdene var extraordinair høi, udgjort i Gjennemsnit circa 852,000 Rd. aarlig. Denne Sum har man imidlertid ikke troet at burde lægge til Grund for nærværende Beregning, efterfom disse Intræder i Aarene fra 1857 have vtiist en Tendents til bestandigt at gaae lavere. Derimod har man troet at kunne gaae ud fra det i Finantsloven for 1861/62 optagne Brutto-Beløb 825,000 Rd., hvorfra dog i Henhold til det Ovenanførte bliver at drage den sammesteds opførte Godtgjorelsessum 12,000 Rd., og ved at formindste den derved udkomne Differentis 813,000 Rd. med den calculerede Afgang 160,000 Rd., er man kommen til den foreslaaede Sum 653,000 Rd.

ad 2. Efter Udvisende af Regnskaberne for 1860/61 har Udbyttet af Arveafgifterne udgjort 242,673 Rd. 42 β .; men dette Beløb kan ikke benyttes ved Beregningen af Udbyttet af disse Afgifter, da der i det nævnte Finantsaar er indgaaet i Statskassen Arveafgifts-Summer af en saadan Størrelse, at de meget sjældent ville gjentage sig, navnlig af afdøde Statsraad Suhres Bo 9,747 Rd. 21 β . i $\frac{1}{2}$ pCt.-Afgift og 71,708 Rd. 69 β . i 4 pCt.-Afgift. Ved Beregningen er derfor benyttet Resultaterne af de Undersøgelser af Skifteforvalternes Regnskaber for de 5 Aar 1854 til 1858, der bleve foretagne i Anledning af det den sidst forsamlede Rigsdag forelagte Lovforslag om Forhoielse af Arveafgifterne m. v., og hvorefter Gjennemsnitsbeløbet udgjorde for 4 Procent-Afgiftens Bedkommende ca. 84,000 Rd. og for $\frac{1}{2}$ Procent-Afgiftens Bedkommende ca. 70,000 Rd.

Da ifølge Lov af 19de Februar 1861 § 1, 1ste Membrum jfr. § 3, den Arv i Almindelighed ifølge Forordningen af 8de Februar 1810 paahvilende Afgift af $\frac{1}{2}$ Procent fra den 1ste April 1862 forhøies til 1 Procent, er denne Afgift beregnet til Indtægt med det dobbelte af $\frac{1}{2}$ Procent-Afgiftens foranførte Gjennemsnitsbeløb eller med 140,000 Rd.

Den ved Forordningen af 12te September 1792 § 1 paabudne 4 Procent-Afgift erlægges deels af Arv, der tilfalder Sødskende, naar de, eller deres Børn i deres Sted, ikke arve tilligemed den ene af Forældrene, deels af Arv, der tilfalder fjernere Beslægtede eller Ikke-beslægtede. — Da det nu vel kan antages, at der til de Forstnævnte gaaer dobbelt saameget i Arv, som til de Sidstnævnte, vil af ovenanførte Gjennemsnitsbeløb af 4 Procent-Afgiften $\frac{2}{3}$ eller 56,000 Rd. være erlagte af hine og $\frac{1}{3}$ eller 28,000 Rd. af disse. Fra den 1ste April 1862 skal ifølge Loven af 19de Februar 1861 § 1 2det Membrum, den ved nysnævnte Forordning af 1792 paabudne Arveafgift udredes af al Arv, der tilfalder Sødskende og disses Affom, men nedsættes for denne Arveklasse fra 4 til 3 Procent, og for næste Finantsaar vil saaledes af foranførte 56,000 Rd. ifkun kunne beregnes til Indtægt $\frac{3}{4}$ eller 42,000 Rd., men til dette Beløb bliver dog at lægge Beløbet af 3 Procent af Arv, der tilfalder Sødskende; naar de, eller deres Børn i deres Sted, arve tilligemed den ene af Forældrene, hvilket vel kan anslaaes til 3,000 Rd., hvorved fremkommer det som Udbytte af 3 Procent-Afgiften opførte Beløb, 45,000 Rd.

Af Arv, der tilfalder fjernere Beslægtede end Sødskende og disses Affom, samt Ikke-beslægtede, skal ifølge fornævnte Lov af 1861 § 1 1ste Membrum den ved Forordningen af 12te September 1792 paabudne Arveafgift fra den 1ste April 1862 forhøies fra 4 til 6 Procent, og naar det antages, at der af denne Arv hidtil er svaret i 4 Procentafgift 28,000 Rd., vil der altsaa for næste Finantsaar i 6 Procent deraf være at beregne til Indtægt 42,000 Rd.

I Henhold til § 5 i oftnævnte Lov af 1861 kan der for næste Finantsaar ikke beregnes nogen Indtægt af Forlovspenge.

Af Sjette- og Tiendepenge kan ingen Indtægt beregnes, da det er meget sjældent, at disse Afgifter give nogen Indtægt.